

Kitab Daniel — Nomer Dua Puluh Salapan

Pésta Belsyazar jeung Jam Nubuat: Ngabuka Hukum Minggu, Ragrajna Babul, jeung Krisis Panungtungan

Jeff Pippenger

2023-12-24

Pesta Belsyazar nandakeun “jam” tina hukum Minggu, nanging éta nempatkeun tekanan kana pangadilan tanduk Républikan. Patung emas Nebukadnesar dina Daniel pasal tilu nempatkeun sajarah anu sarua dina kontéks umat Allah anu satia, anu tuluy diangkat minangka panji. Daniel pasal genep nyangkem garis anu sarua, tapi nyangkem peran tanduk Protestan. Belsyazar ngawakilan “nagara,” sarta anjeunna nyaur sarébu “pangéran”-na.

Raja Belsyasar ngayakeun hiji pésta anu agung pikeun sarébu pangagungna, sarta anjeunna nginum anggur di hareupeun anu sarébu éta. Belsyasar, basa anjeunna keur ngaraosan anggur, maréntahkeun supaya dibawa bejana-bejana emas jeung pérak anu geus dicokot ku bapana, Nebukadnesar, ti Bait Allah anu aya di Yerusalem; sangkan raja, para pangéranna, para pamajikanana, jeung para selirna, bisa nginum maké éta. Tuluy dibawa bejana-bejana emas anu geus dicokot ti Bait Allah, imah Allah anu aya di Yerusalem; sarta raja, para pangéranna, para pamajikanana, jeung para selirna, nginum maké éta. Maranéhna nginum anggur, sarta muji ka allah-allah tina emas, tina pérak, tina tambaga, tina beusi, tina kai, jeung tina batu. Dina jam anu sarua, mucunghul ramo-ramo tina leungeun manusa, tuluy nulis di hareupeun kaki dian dina témbok karaton raja anu dipléster; sarta raja nempo bagian tina leungeun anu keur nulis. Daniel 5:1–5.

Bilangan “sapuluh” ngagambarkeun naga, ari saratus jeung sarébu téh ngan saukur panggedéan tina lambang anu sarua. Dina pasal genep, saratus dua puluh ngadorong hukum anu nipu, jeung saratus dua puluh téh lambang pikeun imam-imam. Upama nginget kana “garis demi garis,” pésta Belsyasar keur ngagambarkeun panghukuman kana tata nagara anu geus ruksak, jeung panghukuman kana tata gereja anu geus ruksak. Belsyasar mabok ku anggur Babul, tuluy nangtukeun pikeun ngahina pakakas-pakakas suci ti Bait Allah di Yerusalem.

“Nabi nyarios, ‘Abdi ningali malaikat anu sanés turun ti sawarga, gaduh kakawasaan anu ageng; sarta bumi jadi caang ku kamulyaan-Na. Jeung anjeunna sasambat kalawan tarik ku sora anu kuat, nyarios, Babul anu ageng geus rubuh, geus rubuh, sarta geus jadi tempat padumukan roh-roh jahat’ (Wahyu 18:1, 2). Ieu téh pesen anu sarua jeung anu dipasihkeun ku malaikat anu kadua. Babul geus rubuh, ‘lantaran anjeunna geus ngajadikeun sagala bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Naon éta anggur?—Pangajaran-pangajaran palsu. Anjeunna geus mikeun ka dunya sabat palsu gaganti Sabat parentah anu kaopat, sarta geus ngulang deui kabohongan anu mimiti dicaritakeun ku Iblis ka Hawa di Éden,—nyaéta kalanggengan alami jiwa. Loba kasalahan anu sarupa anjeunna geus sumebarkeun ka mana-mana, ‘ngajarkeun parentah-parentah manusa jadi doktrin’ (Mateus 15:9).” Selected Messages, buku 2, 118.

Anggur anu keur diinum ku Belsyasar téh nyaéta sabat brahala kapausan, sabab pésta éta ngalambangkeun “jam” nubuat tina hukum Minggu. Parabot-parabot Bait Suci anu dibawana ka rohangan pésta téh henteu ngan ukur ngalambangkeun pamberontakan ka Allah, tapi parabot suci ogé ngalambangkeun umat Allah, sabab anu harfiah ngalambangkeun anu rohani, jeung manusa téh wadah.

Sanajan kitu, dasar Allah tetep pageuh, ngabogaan ieu segel, PANGERAN terang ka jalma-jalma anu kagungan-Na. Jeung, Satiap jelema anu nyebut ngaran Kristus kudu ngajauhan kajahatan. Tapi dina hiji imah anu gedé lain ngan aya wadah-wadah tina emas jeung tina pérak wungkul, tapi ogé tina kai jeung tina taneuh; jeung aya anu pikeun kahormatan, jeung aya anu pikeun kahina. Ku sabab kitu, lamun aya jelema nyucikeun dirina tina ieu hal-hal, manéhna bakal jadi wadah pikeun kahormatan, disucikeun, pantes pikeun pamakéan ku juragan, sarta disiapkeun pikeun unggal pagawéan anu hadé. 2 Timoteus 2:19–21.

Di tengah-tengah ngaréndéngkeun umat Allah ku paksaan ibadah poé Minggu, tulisan seuneu éta nandeskeun karuksakan Belshazzar.

Dina jam anu sarua, ujug-ujug mucunghul ramo-ramo leungeun hiji manusa, tuluy nulis di hareupeun kaki dian dina semén témbok karaton raja; sarta raja ningali bagian leungeun anu nulis éta. Tuluy beungeut raja robah, sarta pikiranana ngagelisahkeun anjeunna, nepi ka sendi-sendi cangkengna leuleus, jeung tuurna silih tarajang. Raja ngagero tarik sangkan didatangkan para ahli nujum, urang Kasdim, jeung para juru tenung. Sarta raja nyarios, saur-Na ka jalma-jalma wijaksana di Babul: “Saha bae anu bisa maca ieu tulisan, jeung ngabéjakeun tafsirna ka Kami, anjeunna bakal dipaparin pakean beureum kirmizi, kalung emas dina beuheungna, sarta bakal jadi pangawasa katilu di karajaan.” Daniel 5:5–7.

Dina sajarahna ieu petikan dipikaharti minangka nétélakeun yén bapa Belsyasar parantos nyésakeun tahta pulitik ka Belsyasar, sarta ku sabab éta panghadéna anu tiasa dipasihkeun ku anakna pikeun tafsiran kana tulisan éta nya éta kalungguhan minangka pangawasa katilu. Ngadeukeutan kana hukum Minggu di Amérika Sarikat, kapamingpinan pulitik bakal aya dina kalungguhan anu tunduk ka kapamingpinan agama anu keur ngupayakeun ngawanohkeun hiji wangun ibadah anu anyar. Gambar sato galak téh ngawakilan gabungan gereja jeung nagara, kalawan gereja ngadalikeun éta hubungan, sarta dina hukum Minggu Belsyasar téh raja pulitik, ku kituna ngalambangkeun nagara, tapi anjeunna ngan ukur kadua dina paréntah sanggeus kawenangan agama bapana. Panghadéna anu tiasa dipasihkeunana ka Daniel nya éta jadi anu katilu.

“Waktu gereja mula-mula jadi ruksak ku sabab nyimpang tina kesederhanaan Injil sarta narima upacara jeung adat kabiasaan kahirupan, manéhna leungit Roh jeung kakawasaan Allah; jeung sangkan bisa ngadalikeun nurani jalma-jalma, manéhna neangan panyalindungan kakawasaan sipil. Hasilna nya éta kapausan, hiji gereja anu ngadalikeun kakawasaan nagara sarta ngagunakeun éta pikeun ngamajukeun tujuanana sorangan, utamana pikeun ngahukum ‘bid’ah.’ Supaya Amérika Sarikat bisa ngabentuk hiji gambar sato galak, kakawasaan agama kudu nepi ka ngadalikeun pamaréntahan sipil ku kituna kawenangan nagara ogé bakal dipaké ku gereja pikeun ngalaksanakeun tujuanana sorangan....”

“Pangmaksa pikeun ngalalakon poé Minggu ku pihak garéja-garéja Protestan téh mangrupikeun pangmaksa ibadah ka kapapaan—ka sato galak. Jalma-jalma anu, ku ngarti kana tuntutan parentah kaopat, milih miara Sabat anu palsu tibatan Sabat anu sajati, ku kituna keur maparin panghormatan ka kakawasaan anu ngan ku éta waé hal éta diparéntahkeun. Tapi dina kalakuan sorangan nalika maksa kawajiban agama ku kakawasaan sipil, garéja-garéja éta bakal ngawangun hiji gambar pikeun sato galak; ku sabab éta pangmaksa ngalalakon poé Minggu di Amérika Sarikat bakal jadi pangmaksa ibadah ka sato galak jeung gambarna.” The Great Controversy, 443, 448, 449.

Dina kaayaan krisislah watak téh kabuka, sarta talatah anu misterius dina témbok nimbulkeun krisis dina pangalaman Belsyasar sarta nandaan ahir karajaanna, ku kituna ngalambangkeun ahir karajaan sato galak bumi. Belsyasar maot dina peuting éta kénéh, ngawakilan hukum Minggu, nalika Amérika Sarikat diruntuhkeun minangka karajaan kagenep tina nubuat Alkitab dina hukum Minggu, nanging Amérika Sarikat geuwat ngalih jadi raja pangutamana tina sapuluh raja. Sapuluh raja téh mangrupa karajaan katujuh tina nubuat Alkitab, sarta maranéhna geuwat sapuk pikeun masrahkeun karajaan katujuh maranéhna ka sato galak.

Sabab Allah parantos nempatkeun kana haté maranéhna sangkan ngalaksanakeun pangersa-Na, sarta sapamadegan, jeung mikeun karajaan maranéhna ka sato galak éta, nepi ka kecap-kecap Allah kacumponan. Wahyu 17:17.

Gerakan-gerakan panungtungan téh gerakan anu gancang, jeung peralihan ti karajaan kagenep ka karajaan katujuh, tuluy ka karajaan kadalapan, lumangsung kalayan gancang, sabab dina mangsa éta dunya keur aya dina krisis anu gedé. Gugurna sato galak bumi nyababkeun Belsyasar sieun, jeung minangka raja utama ti sapuluh raja, manéhna ngagambarkeun kasieun anu bakal karandapan ku sakabéh raja-raja di bumi nalika Amérika Sarikat digulingkeun. Dina Wahyu pasal sabelas, “jam” nalika tulisan leungeun nembongan dina témbok téh nyaéta “jam” tina lini anu gedé. Dina titik éta tilu lambang Islam ditandaan, jeung Islamlah anu nyababkeun para raja sieun dina poé-poé panungtungan.

Sabab, ieu, para raja geus karumpul, maranéhna ngaliwat babarengan. Maranéhna ningali éta, tuluy maranéhna héran; maranéhna kagét, tuluy buru-buru nyingkah. Kasieun nyekel maranéhna di dinya, jeung kanyeri, saperti awewe nu keur ngalahirkeun. Anjeun ngarempak kapal-kapal Tarsis ku angin ti wetan. Sakumaha kami geus ngadéngé, kitu deui kami geus ningali di kota PANGERAN Nu Mahakawasa, di kota Allah kami: Allah bakal netepkeun éta salalanggengna. Sela. Jabur 48:4–8.

Para pangéran, atawa raja-raja, geus karumpul dina pésta Belsyazar, nginum anggur Babul sarta nyekel jeung nengetan bejana-bejana suci tina Bait Allah, nalika kasieun nyekel maranéhna, sakumaha digambarkeun ku kasieun Belsyazar waktu tulisan leungeun mucunghul dina témbok. Kasieun Belsyazar ngamimitian kasieun anu beuki ngagedéan, anu dilambangkeun ku hiji awéwé nu keur ngalahirkeun; sarta “jam” dina Wahyu sabelas ngantarkeun kana pasal dua welas, tempat panji dilambangkeun minangka hiji awéwé anu rék ngalahirkeun. Nyeri ngalahirkeun anu kahiji nyaéta tulisan leungeun dina témbok rohangan pésta. Kasieun éta disababkeun ku “angin ti wetan” tina Islam, anu “ngaremukkeun kapal-kapal Tarsis.”

Di balé pésta Belsyasar, “sarébu pangéran” keur nginum anggur Babulon, anu ngalambangkeun panerapan poé Minggu. Dina waktu éta, orkéstra Nebukadnesar mimiti maénkeun musikna, nalika Belsyasar maréntahkeun supaya parabot tempat suci dibawa asup. Awéwé lacur Tirus mimiti ngawih, sarta Israél murtad mimiti nari ngurilingan brahala emas Nebukadnesar. Tapi éta pésta dibubarkeun ku “angin ti wetan,” anu nyaéta “cilaka katilu” nu gancang datang, sarta nyaéta “tarompét katujuh.” Nalika Islam ngabubarkeun éta pésta, “bangsa-bangsa jadi murka.” Maranéhna murka, sabab kapal-kapal Tarsis, lambang struktur ékonomi planét bumi, tuluy tilelep di tengah laut.

Tarsis jadi sudagar maneh ku lantaran lobana sagala rupa kabeungharan; ku pérak, beusi, timah, jeung timbel, maranéhna padagang di pasar-pasarmu. Yawan, Tubal, jeung Mesek, maranéhna téh sudagarmu: maranéhna ngajual jalma-jalma jeung wadah tambaga di pasarmu. Jalma-jalma ti kulawarga Togarmah padagang di pasar-pasarmu ku kuda, nu nunggang kuda, jeung bagal. Jalma-jalma Dédan jadi sudagarmu; loba pulo jadi barang dagangan tina leungeun anjeun: maranéhna mawa ka anjeun tanduk gading jeung kai éboni pikeun pangbakti. Siria jadi sudagarmu ku lantaran lobana barang hasil pagawéan anjeun: maranéhna padagang di pasar-pasarmu ku zamrud, lawon ungu, pagawéan sulam, linen halus, karang, jeung akik. Yuda, jeung nagri Israil, maranéhna jadi sudagarmu: maranéhna ngajual di pasarmu gandum Minnit, jeung Pannag, jeung madu, jeung minyak, jeung balsam. Damsik jadi sudagarmu ku lantaran lobana barang hasil pagawéan anjeun, ku lantaran lobana sagala kabeungharan; ku anggur Helbon, jeung bulu domba bodas. Dan ogé, jeung Yawan anu mudik-mandir, padagang di pasar-pasarmu: beusi ngagurilap, kasiya, jeung kalamus, aya di pasarmu. Dédan jadi sudagarmu dina pakean mulya pikeun kareta. Arab, jeung sakabéh pangeran Kédar, maranéhna padagang jeung anjeun dina anak domba, jeung domba jalu, jeung embe: dina ieu maranéhna jadi sudagarmu. Sudagar Syéba jeung Raama, maranéhna jadi sudagarmu: maranéhna padagang di pasar-pasarmu ku rempah-rempah anu panghadéna, jeung sagala batu mulia, jeung emas. Haran, jeung Kanéh, jeung Eden, sudagar Syéba, Asyur, jeung Khilmad, maranéhna jadi sudagarmu. Ieu sakabéhna jadi sudagarmu dina sagala rupa barang, dina pakean bulao, jeung pagawéan sulam, jeung dina peti pakean anu éndah, dibeungkeut ku tali, jeung dijieun tina kai aras, di antara barang dagangan anjeun. Kapal-kapal Tarsis ngagungkeun anjeun di pasarmu: sarta anjeun pinuh, jeung dijieun kacida mulya di tengah sagara. Nu ngadayung anjeun geus mawa anjeun ka cai anu jero: angin wetan geus ngaremkukkeun anjeun di tengah sagara. Kabeungharan anjeun, jeung pasar-pasar anjeun, barang dagangan anjeun, para pelaut anjeun, jeung para mualim anjeun, para tukang ngadempul anjeun, jeung jalma-jalma anu padagang dina barang dagangan anjeun, jeung sakabéh lalaki perang anjeun, anu aya di anjeun, jeung di sakumna rombongan anjeun anu aya di tengah anjeun, bakal murag ka tengah sagara dina poé karuksakan anjeun. Yehezkiel 27:12–26.

“Kapalkapal Tarsis” téh lambang tina susunan ékonomi planét bumi, sarta éta dipaluruh nepi ka tilelep di tengah laut ku “angin ti wetan.” Yehezkiel ngabejaan ka urang yén ieu kajadian lumangsung dina “poé karuksakan maneh,” sarta poko bahasan dina Yehezkiel pasal dua puluh tujuh nyaéta ratapan pikeun Tirus.

Pangandika PANGERAN sumping deui ka kaula, pokna, Ayeuna, eh anak manusa, pupuhkeun hiji pangraja ratapan pikeun Tirus; Jeung ucapkeun ka Tirus, Heug maneh anu nyicingan

lawang ka sagara, anu jadi padagang bangsa-bangsa pikeun loba pulo, kieu timbalan Gusti ALLAH; Heug Tirus, maneh geus ngucap, Kami teh sampurna endahna. Yehezkiel 27:1–3.

Poé karuksakan Tirus téh jadi poko dina ieu pupujian ratapan. Poé karuksakan Tirus téh nya éta hukum Minggu, sabab Tirus téh lambang kapapaan, anu pangadilanana mimiti dina “jam” nalika sora kadua tina Wahyu dalapan welas mimiti ngagero jalma-jalma supaya kaluar ti Babulon.

Sarta kuring ngadangu sora séjén ti sawarga, nyarios, Kaluarlah ti dirina, eh umat-Ku, supaya maranéh ulah jadi pamilon dina dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah narima bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, sarta Allah geus nginget kajahatan-kajahatanana. Bales ka dirina sakumaha manéhna geus males ka maranéh, sarta gandakeun ka dirina dua kali lipat nurutkeun kalakuan-kalakuanana: dina cangkir anu geus dieusian ku dirina, eusian pikeun dirina dua kali lipat. Sakumaha gedéna manéhna geus ngamulyakeun dirina sorangan, jeung hirup dina kamewahan, sakitu ogé pasihan ka dirina kasangsaraan jeung kanyeri: sabab manéhna nyebut dina haténa, Kami linggih jadi ratu, lain randa, sarta moal ningali kasedihan. Ku sabab éta bala-balana bakal datang dina hiji poé, nya éta pati, panglayungan, jeung kalaparan; sarta manéhna bakal tumpur pisan ku seuneu: sabab perkasa téh Gusti Allah anu ngahakiman dirina. Jeung raja-raja di bumi, anu geus migawe cabul jeung hirup dina kamewahan babarengan jeung dirina, bakal nangisan dirina, jeung ngadu’ a pikeun dirina, nalika maranéhna ningali haseup kadurukna, bari nangtung ti kajauhan ku sabab sieun kana siksana, bari nyebut, Cilaka, cilaka éta kota gede Babul, éta kota anu kuat! sabab dina sajam waé hukuman anjeun geus datang. Jeung padagang-padagang di bumi bakal ceurik jeung ngadu’ a lantaran dirina; sabab euweuh deui anu meuli barang dagangan maranéhna. Wahyu 18:4–11.

Kecap anu dipaké lima kali minangka “jam,” dina kitab Daniel, salawasna ngalambangkeun hiji rupa pangadilan. Rupa pangadilan éta ditangtukeun ku kontéks petikan tempat kecap éta dipaké. Dina Daniel pasal opat, kecap “jam” mimiti dipaké pikeun ngumumkeun datangna pangadilan, boh éta pangadilan panalungtikan anu dimimitian dina 22 Oktober 1844, boh pangadilan eksekutif anu dimimitian dina hukum Minggu. Dina duanana hal éta, pangadilan panalungtikan atawa pangadilan eksekutif téh lumangsung sacara progresif. Pangadilan eksekutif ka kapausan dimimitian dina hukum Minggu di Amérika Sarikat. Éta nandaan “jam” nalika pangadilan eksekutif ka kapausan dimimitian, sarta “jam” éta téh “jam” tina lini gede dina Wahyu sabelas, nalika dua saksi, anu diwakilan ku Sadrach, Mesach, jeung Abednego, dialungkeun kana tungku seuneu minangka panji anu diangkat minangka tentara gede Yéheskiel. “Jam” éta nyaéta nalika tulisan leungeun mucunghul dina témbok Belsyazar.

“kapal-kapal Tarshis”, anu ngalambangkeun struktur jalur-jalur pasokan ékonomi planét bumi, tilelep di tengah-tengah sagara dina mangsa éta, sarta hal éta nyababkeun para padagang jeung raja-raja bumi sieun, sakumaha dilambangkeun ku Belsyasar.

Dina Wahyu pasal sawelas, “jam” teh nya éta waktu nalika “Cilaka” katilu, nyaéta Islam, datangna gancang, sarta Tarompet katujuh ditiup, jeung bangsa-bangsa dijadikeun ambek. Katilu-tuluna lambang éta nuduhkeun ka Islam minangka pakakas pangapingan Gusti anu dipaké ku Mantenna pikeun ngalaksanakeun dipaéhanana Belsyasar dina “jam” éta kénéh. Belsyasar dipaéhan ku

musuh-musuh anu sacara rusiah asup ka karajaanana ngaliwatan panto-panto gerbang anu geus diantep kabuka ku lantaran lalawora, sakumaha témbok wates antara Méksiko jeung Amérika Sarikat geus diantep kabuka ku lantaran lalawora, nalika “jam” tina “gempa bumi anu gedé” geus ngadeukeutan.

Kasageurna tatu nu paéh tina kapausan dipidangkeun dina genep ayat pamungkas tina Daniel pasal sabelas. Dina eta ayat, aya tilu halangan anu diidentifikasi, anu kaungkulan nalika tatu paéh tina kapausan keur disageurkeun. Raja ti Kalér salawasna ngéléhkeun tilu halangan dina jalanana ka kakawasaan anu pangluhurna, sarta salawasna dina runtuyan kieu: kahiji musuhna, kadua babaturanana, lajeng ahirna korbanna. Nu kahiji nu dikalahkeun téh Raja ti Kidul, anu ngagambarkeun Uni Soviét, musuh panungtungna Roma, anu disapukeun dina taun 1989. Halangan kadua nyaéta nagri anu mulya, anu mangrupa babaturan Roma nu nalukkeun USSR pikeun Roma, nyaéta Amérika Sarikat, anu dikalahkeun dina “jam” anu ayeuna keur urang pertimbangkeun. Sanggeus éta, halangan katilu, anu digambarkeun minangka Mesir, ngawakilan nalika kapausan nyokot kadali kana korbanna, nyaéta Pasamuan Bangsa-Bangsa.

Dina taun 1989, nalika pambukaan segel tina ayat-ayat éta kajadian, sarta sanggeus éta aya nambahan pangaweruh ngeunaan ayat-ayat éta, dipikawanoh yén Roma pagan, Roma kapapaan, tuluy Roma modéren (anu dilambangkeun minangka Raja ti Kalér dina genep ayat panungtung tina Daniel pasal sabelas), masing-masing kudu ngungkulan tilu halangan géografis saméméh maranéhna ditetepkeun minangka hiji karajaan. Pikeun Roma pagan, tilu halangan éta dilambangkeun minangka tilu arah.

Ti salah sahiji maranéhna kaluar hiji tanduk leutik, anu jadi kacida gedéna, ka kidul, ka wetan, jeung ka tanah anu endah. Daniel 8:9.

Pikeun Roma kapapaléan, éta téh tilu tanduk anu kudu dicabut.

Kuring nengetan tanduk-tanduk éta, sarta, behold, muncullah di antarana hiji tanduk leutik anu séjén, di hareupeunana aya tilu tanduk anu mimiti dicabut nepi ka akar-akrana; sarta, behold, dina tanduk ieu aya panon siga panon manusa, jeung hiji sungut anu nyarita perkara-perkara anu agung. Daniel 7:8.

Pikeun Roma modéren (raja ti kalér), anu dilambangkeun dina genep ayat panungtung Daniel sabelas, tilu halangan éta nyaéta raja ti kidul, tanah anu mulya, jeung Mesir. Saperti halna jeung Roma kapisarta sarta Roma kapausan, tilu halangan éta ngagambarkeun halangan géografis. Roma modéren, anu dilambangkeun minangka raja ti kalér dina genep ayat panungtung Daniel sabelas, kudu ngungkulan tilu “témbok”, sarta dina témbok kahiji aya hiji “témbok” filosofis anu disingkirkeun dina waktos anu sarua nalika hiji témbok harfiah diruntuhkeun. Dina taun 1989, nalika raja ti kalér ngaruntuhkeun Uni Soviét (raja ti kidul), “témbok” filosofis tina “tirai beusi” disingkirkeun, bareng jeung dibongkarnana Tembok Berlin.

Dina “jam” pangadilan Belshazzar, nalika tulisan geus aya dina témbok, sarta musuh-musuhna keur asup sacara rusiah ngaliwatan gapura-gapura anu teu dijaga, “témbok” filosofis tina pamisahan antara gereja jeung nagara dipiceun, sedengkeun Islam tina Cilaka katilu geus asup

sacara rusiah ngaliwatan “témbok” anu teu diawasan di wates kidul tanah anu mulya.

Nalika “Mesir”, anu ngalambangkeun Perserikatan Bangsa-Bangsa, ditaklukkeun, sarta “témbok daulat nasional” anu sipatna filosofis dipiceun, sakumaha unggal bangsa dipaksa narima pamaréntahan hiji dunya anu diarahkeun ku palacuran Tirus. Dina waktu éta, bakal kajadian ragragna kauangan anu nimbulkeun hukum darurat militér jeung kakawasaan lalim dina poé-poé panungtungan. Bisa jadi pisan bakal aya kajadian dina hiji jalan anu disebut “Wall Street”.

“Pisibiling sarana anu ayeuna dipasrahkeun kalawan sakitu iritna pikeun pagawean Allah, sarta anu dicekel ku sipat mentingkeun diri, moal lila deui bakal dialungkeun, babarengan jeung sagala brahala, ka beurit mondok jeung kalong. Duit moal lila deui bakal ngaleutikan ajénna kalayan kacida ngadadakna, nalika kanyataan tina kajadian-kajadian langgeng kabuka ka pancaindera manusa.” Welfare Ministry, 266.

Urang nuluykeun panalungtikan urang ngeunaan Belsyasar dina artikel salajengna.

“Kiwari, sakumaha dina jaman Élia, garis pamisah antara umat Allah anu nurut kana parentah-parentah-Na jeung anu nyembah ka allah-allah palsu téh écés katarik. ‘Sabaraha lilana maranéh rék bimbang antara dua pamadegan?’ saur Élia ngagero; ‘lamun PANGERAN téh Allah, turut ka Anjeunna: ari lamun Baal, turut ka manéhna.’ 1 Kings 18:21. Jeung pesen pikeun jaman kiwari nyaéta: ‘Babul anu agung geus rubuh, geus rubuh... Kaluarlah ti dinya, eh umat-Ku, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah katarajang ku bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus émut kana kagoréngan-kagorénganana.’ Revelation 18:2, 4, 5.”

“Waktuna geus henteu lila deui waktu ujian bakal datang ka unggal jiwa. Pamatuhan kana sabat palsu bakal dipaksakeun ka urang. Pajoangan éta bakal lumangsung antara parentah-parentah Allah jeung parentah-parentah manusa. Maranéhanana anu saeutik-saeutik geus nyerah kana tuntutan dunya sarta nyaluyukeun diri kana kabiasaan-kabiasaan dunya, dina mangsa harita bakal nyerah ka kakawasaan anu maréntah, tinimbang ngantep dirina kakeunaan olok-olok, hinaan, ancaman panjara, jeung pati. Dina waktu éta emas bakal dipisahkeun tina runtahna. Kasalehan anu sajati bakal katémbong écés béda ti tampilan lahiriahna jeung hiasan palsuna. Loba béntang anu ku urang geus dipikaresep ku sabab kacemerlanganana, harita bakal pareum dina poék. Maranéhanana anu geus maké hiasan-hiasan tempat suci, tapi henteu dipaparinan ku kaadilan Kristus, harita bakal katémbong dina kaéraan tina katelanjangan maranéhna sorangan.” Prophets and Kings, 187, 188.